

1) Bedankt Sejul dat we mogen interviewen. Kan jij je kort voorstellen aan de groep?

Wat leuk, een interview voor de Science Fiction en Fantasy boekenclub!

Ik ben al jaar en dag een echte sciencefictionliefhebber. Wat begon met het verzamelen van scifi-klassiekers bracht mijn eigen fantasie op gang. Ik kan eindeloos wegdromen over scifi-concepten. Ik laat mij daarbij inspireren door mijn interesse in technologie, andere sciencefiction-titels en de actualiteit.

Dat is ook precies wat mijn schrijven mij en hopelijk mijn lezers brengt. Met scifi-concepten verken ik de invloed ervan op ons bestaan, onze omgang met elkaar, onze relatie met technologie maar ook filosofische thema's zoals bijvoorbeeld onze relatie met verlies.

In 2021 verscheen mijn eerste sciencefiction-roman *Uit het ritme*. Dit verhaal gaat over de leven-ontwrichtende gevolgen van een schijnbaar onschuldige socialmedia-app. Recent (April, 2023) verscheen mijn tweede boek *Het heerlijke leven in onwetendheid*. Dit een bundel korte sciencefictionverhalen, een pallet met allerlei verschillende concepten.

2) Sejul Nerve is je pseudoniem. Hoe kom je op deze naam?

Sejul Nerve is een acronym voor Jules Verne. Ik wil absoluut niet de schijn wekken van hoogmoed, het is vooral een eerbetoon.

Vooraf wanneer je het werk van Jules Verne in de geest van de tijd ziet (1800-1900) dan moet je wel ontzag hebben voor hoe speculatief hij was. Ik heb bewondering voor hem als schrijver door zijn ongekennd sterke eigen visie en drive, Jules Verne schreef voor niemand anders dan zijn interesse in de wetenschap. Ondanks dat het een Fransman is, is hij toch een rolmodel voor mij.

Ik heb gekozen voor een pennaam omdat ik onder mijn eigen naam bekend ben voor andere activiteiten (professie) die niet passend zijn bij mijn schrijven.

3) Je recente verhalen bevat veel verhalen vanuit het perspectief van objecten. Hoe kwam je daar zo bij?

Met collega-schrijvers sprak ik over nog weinig belichte maar wel interessante stijlen in sciencefiction. We kwamen uit op anthropomorphisme, dat wil zeggen objecten tot leven brengen. (Dit wordt in de Disney-sprookjes wel veel gedaan.)

Bij mijn bezoek aan Japan leerde ik dat er mensen zijn die geloven in bezieling van objecten, dit bracht mijn fantasie verder op gang. Rekening houden met elkaar is soms al moeilijk, stel je voor dat je ook bewust moet zijn van de beleving van objecten?

Voor het eerste korte verhaal uit mijn bundel *Onder spanning* koos ik bewust voor een zeer hedendaags voorwerp, een penlite batterij. Het was een echte trip om mij te verplaatsen in de belevingswereld van een paar batterijen en ik kan zeggen, dat is geen makkelijk bestaan.

4) Het heerlijke leven in onwetendheid lijkt een boodschap te willen uitdragen. Klopt dat? Zo ja, welk?

Er zit een bewuste gedachte achter de titel. In tegenstelling tot de oorsprong van de korte verhalen die niks met mij te maken hebben kent de titel wel een persoonlijke aanleiding.

Naast schrijver ben ik docent verpleegkundige met een grote interesse voor het vak. Ik verdiep mij enorm in alle beschikbare informatie. Helaas werd ik met kerst 2022 zelf ineens patiënt toen er een zeldzame vorm van kanker bij mij werd vastgesteld. Ineens merkte ik dat te veel over de zorg en aandoeningen weten mij juist ongerust maakte.

Bij mijn behandeling zie ik allerlei collega's aan het werk. Over het algemeen zijn ze kundig en zorgzaam, maar soms zie ik dat de zorg niet gaat zoals het hoort en zelfs risicovol is. Er wordt bijvoorbeeld niet hygiënisch gewerkt, protocollen worden niet gevolgd of de bejegening is onheus. Dat is de oorsprong van de titel, dat leven in onwetendheid werkelijk zaligmakend kan zijn.

In het tweede verhaal met dezelfde titel verken ik dit concept verder. Een broer verliest zijn oudere broer door een psychose gedreven suïcide. De jongere broer vindt een ongezonde wijze van omgang met dit verlies door deze te ontkennen en heerlijk te kunnen leven in onwetendheid, maar hoe lang houdt je dit vol?

5) Je verhalen uit de bundel hebben qua sfeer bijna allemaal weg van de twilight zone. Kan je zeggen surrealistisch?

Mijn verhalen betreffen vaak hedendaagse herkenbare situaties maar met een sciencefiction-twist. Daarin scheer ik in de vertelling soms langs het moeilijk tastbare maar wel herkenbare van onze belevingswereld. Dat is denk ik het twilight aspect in de vertelling.

6) Kan surrealisme in verhalen ook leiden tot het absurde? En is het absurde iets waar je voor moet waken?

Dat geloof ik stellig. Ik maak graag de vergelijking met realistische of abstracte kunst. Ik vind het zeker belangrijk dat een duidelijke vorm in het verhaal te onderscheiden is en het daarom over naar realisme, ook al hebben verhalen een surrealistische zijde.

Ik vind het belangrijk dat de bedoeling van het verhaal niet multi-interpretabel is maar duidelijk. In tegenstelling tot wat bijvoorbeeld over abstracte kunst wordt gezegd, perception is in the eye of the beholder. Dat is een mooie filosofie maar niet een waar ik naar streef.

De verhalen over de batterijen *Onder spanning* of *De onbereikbare tuin* hebben een surrealistisch karakter, toch leg ik de nadruk op het realistische aspect. De essentie van het verhaal draait om de toch menselijke realistische interactie, ook al zijn het bijvoorbeeld batterijen.

Hetzelfde is van toepassing voor het korte verhaal *De onbereikbare tuin*. Het surrealistische aspect is dat de begroeiing bezieling kent met eigen behoeftes en gedachten. Toch is dit surrealistische aspect vooral een decor voor de realistische vertelling over wat er voor aardse situaties voor zouden kunnen vallen in de tuin, mits deze bereikbaar zou zijn.

7) Zoek je in je verhalenbundel ook naar het absurde in objecten en personen?

Het absurde aspect van de verhalen betreft misschien juist de zo hedendaagse soms grappige interactie tussen mensen, want het normale leven kan soms al absurd zijn. Hoewel het een sciencefiction-bundel is vind ik de soms absurde dialogen misschien juist het meest normale en herkenbare aan het verhaal.

Een van mijn favoriete interacties tussen personages in de verhalen is de zo herkenbare chemie tussen de drie koffiedames in *Zielsparend*.

Josefien is haar partner verloren. Zij gelooft op een dag weer contact met hem te kunnen maken zolang ze zijn ziel zorgvuldig conserveert. Daar tegenover staat Brigitte die ook haar partner is verloren maar niet gelooft in deze onbewezen zielsparende technologie.

Ik had er veel plezier in te schrijven over hoe dit verschil in overtuiging bij het zo onschuldige koffieleuten doorschemert. Tussen hen in zit Sonja met een scherp afgestelde voelspriet als het gaat om onderliggende spanningen. Ik vind het vermakelijk hoe zij hemel en aarde beweegt om de goede vrede te bewaken tussen Josefien en Brigitte.

8) Zeg ik wat gek is dat ik bij surrealisme & het absurde niet meteen denk aan het fantastische genre? Waarom past het toch zo goed in dit genre?

Dat vind ik ook niet vreemd. Zoals eerder gezegd is het normale leven soms al absurd en surrealistisch. Het is denk ik maar net wat voor rol het surrealisme/absurdisme vervult in de vertelling. In veel verhalen is het vooral een decor. Wat het verhaal boeiend maakt is de invloed van dit decor op de personages. Wat doet de omgeving met hen?

Een goed voorbeeld hiervan vind ik het laatste verhaal uit de bundel, *De goedaardige rots*. Een piloot stort neer in zee en wordt opgeslokt door een vreemde drijvende rots. Binnen treft de piloot tot zijn verbazing een vredig dorpje met de meest lieve inwoners.

Veel aan het verhaal is absurd maar de essentie van het verhaal gaat over hoe deze inwoners, afgezonderd van de buitenwereld, een onvoorwaardelijke liefdevolle en zorgzame omgang met elkaar hebben. Het absurde dorp biedt voor de piloot een totaal nieuwe wereld waar hij een transformatie door kan maken van arrogante trotse pauw naar vrijgevege vriendelijke man.

9) Hoe kan surrealisme & absurdisme het genre nog meer verrijken en inspireren?

In mijn optiek door de functie die het in de vertelling krijgt. Surrealisme en absurdisme zijn goede instrumenten om de essentie van je vertelling tot zijn recht te laten komen. Je kan het normale ermee uitvergroten, als een ware karikatuur. Het kan soms moeilijk tastbare maar wel herkenbare zijden van onze belevingswereld duiden.

Het is denk ik een kwestie van smaak maar zelf blijf ik ongeacht de mate aan surrealisme/absurdisme veel waarde hechten aan logica. Het verhaal moet een duidelijke bedoeling hebben en inhoudelijk kloppen. Ik heb een sterke allergie voor plotholes, discrepanties en inconsequenties in gedrag van personages. Het verhaal kan een surrealistisch karakter hebben maar als het verhaal logisch is en klopt gaat de lezer er beter in op.

10) Door wie of wat wordt jij geïnspireerd?

Door mensen die ongeacht tegenslag of het ontbreken aan steun hun passie volgen. Een goed voorbeeld hiervan vind ik de legendarische sciencefiction auteur Octavia Butler. Haar passie om te schrijven werd door haar omgeving actief ontmoedigd. Zo vond haar moeder het een onverstandige loopbaankeuze met weinig financiële zekerheid, iets wat voor die tijd van levensbelang was. Ook was het voor een jonge Afro-Amerikaanse vrouw een gekke

professie. Toch was haar drang om te schrijven te groot. Uiteindelijk werd zij zeer succesvol en won de belangrijkste onderscheidingen als sciencefiction-auteur. Gaan, ongeacht alles, daar houd ik van.

11) Wil jij nog wat kwijt aan de groep?

Het is voor indie- en zelfuitgegeven schrijvers moeilijk om hun werk onder de aandacht te brengen. In tegenstelling tot traditioneel uitgegeven boeken mist zelf uitgegeven werk de professionele ondersteuning op het gebied van editing, vormgeving, marketing, etc. Daarbij is het aanbod zelfuitgegeven werk ook nog eens heel groot.

Toch ben ik groot ambassadeur van selfpublished auteurs. Veel van mijn favoriete titels zijn van zelf uitgegeven schrijvers. Deze boeken kenmerken zich in mijn optiek door de bijzondere originaliteit, persoonlijk karakter en lopen vaak voor op literaire trends die later volgen.

Wat ik de groep wil meegeven is dat het loont om zelf-uitgegeven auteurs een kans te geven. Laat je daarbij niet afschrikken door een wat minder stijlvolle omslag, het is een uitdaging om zonder professionele assistentie traditionele kwaliteit te leveren. Tenslotte, heb je een goed zelfuitgegeven boek gelezen? Schrijf een recensie op Hebban, Goodreads, bol.com, etc. Auteurs zijn daar enorm mee geholpen.

Trivia-weetje: De bekende film The Martian met Mat Damon begon als zelf-uitgegeven boek. Met name door recensies is het boek nu de hit die we allemaal kennen.

Dank voor het interview!

www.sejulnerve.com